

[Henry Christensen.]

arbejdet projekt, således at man af dette kunne udnytte de ting, man vil udnytte. Det betyder, at det skal kunne gøres større eller mindre; det betyder også, at det skal være praktisk med henblik på udvidelser; det betyder, at det skal kunne sættes sammen på den ene og den anden led og den slags ting. Ved at skabe et sådant projekt tror jeg at man øgede mulighederne for med samme arbejdskraft at få bygget mere.

Ministeren nævnte, at han i øjeblikket ligger med projekter til 150 plejehjem, men der er jo desværre ikke håb om, at ministeren kan meddele os, at han giver tilladelse til deres igangsættelse i indeværende år, og det gør han ikke, fordi han mangler produktionskapacitet til dem. Hvis en fælles typeprojektering kunne betyde, at en del af disse planer ville kunne fremmes hurtigere, fordi vi fik en større produktion ud af den samlede kapacitet, så ville der nok være nogen af bygherrerne, der kunne se, at de med fordel kunne udnytte det tilbud, de herved ville få.

Derfor vil jeg gerne slutte med for det første at sige til ministeren, at jeg synes, han skulle undersøge, i hvilket omfang det er rigtigt, at plejehjem frigør boliger — det er også af interesse for boligministeren, naturligvis — og for det andet opfordre ministeren til endnu en gang at have lidt mere hastværk med at skabe den bedre udnyttelse af produktionskapaciteten, som jeg tror der er mulighed for.

Socialministeren (Bundvad): Jeg tror ikke, vi behøver at iværksætte ret mange undersøgelser for at finde ud af, hvor mange lejligheder der kan blive ledige ved byggeri af plejehjem. Hvis man går ud fra, at det i reglen er patienter fra sygehusene, som flyttes over til plejehjemmene, så tror jeg, at man kan skønne, at godt 60 pct. af det antal pladser, man skaber, bevirker, at lejligheder frigøres. Det vil sige — med de tal, jeg har nævnt her — at der er tale om 3.000

lejligheder, hvis vi får bygget det hele på én gang.

Det ærede medlem har ikke helt ret i, at vi, hvis vi nu gik i gang med en sådan generalprojektering, kunne slippe det hele løs, for jeg kan ikke forudse, at de mange færdige planer, som kommuner, selvejende institutioner og private har etableret og er klar til at gå i gang med, ville blive ændret.

Det, der er hovedproblemet i øjeblikket, er, hvor stor en samlet byggekapa- citet dette land har, og hvor meget af denne der kan gå til plejehjemmene, og det må jo løses under en almindelig diskussion om anlægsprogrammet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Søgaard* til forsvarsministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til en forhøjelse af de værnepligtiges lønninger og i denne forbindelse søge problemet vedrørende deres orlovsrejser løst?“

Søgaard: Selv om man vel skal vogte sig for at kræve nye udgifter lagt på statens budget, så kan det umiddelbart ikke nægtes, at de værnepligtiges økonomiske forhold, set i relation til de lønforhøjelser, man opererer med for andre samfundsgruppers vedkommende, er et område, som særlig i denne tid falder stærkt i øjnene. De værnepligtige er i den situation, at de har ingen organisationer, der rejser deres løn- og velfærdsspørgsmål. Det må derfor være det høje ting meget vedkommende, hvorledes deres forhold udvikler sig sammenholdt med forholdene i det øvrige samfund. For de værnepligtiges vedkommende er der tale om en slags tjenestemænd, og selv om jeg nok ved, at sammenligningen halter på en række områder, kan det vist ikke nægtes, at den velstandsudvikling, som er slået igennem for de øvrige befolkningsgrupper, er ladet noget tilbage for de værnepligtiges vedkommende.

Dagløn- nen for soldaterne er de første 6